

מסורת הש"ס

(א) גני הערך ונדוקא, (ב) גני הערך ע"י ע"י כד, (ג) גני הערך ע"י ע"י כד, (ד) גני הערך ע"י ע"י כד, (ה) גני הערך ע"י ע"י כד, (ו) גני הערך ע"י ע"י כד, (ז) גני הערך ע"י ע"י כד, (ח) גני הערך ע"י ע"י כד, (ט) גני הערך ע"י ע"י כד, (י) גני הערך ע"י ע"י כד, (יא) גני הערך ע"י ע"י כד, (יב) גני הערך ע"י ע"י כד, (יג) גני הערך ע"י ע"י כד, (יד) גני הערך ע"י ע"י כד, (טו) גני הערך ע"י ע"י כד, (טז) גני הערך ע"י ע"י כד, (יז) גני הערך ע"י ע"י כד, (יח) גני הערך ע"י ע"י כד, (יט) גני הערך ע"י ע"י כד, (כ) גני הערך ע"י ע"י כד.

הגהות הב"ח

(א) גמי' הלש' דעמיה דרבל' משום דלמי' איתחזי ליה בהלמא אמרו ליה ממתיקין: (ב) שם ה' בר עמלמ' דלמי' הוא קלא ליה ולא אתא לגביה רטט מתריה ח"ל: (ג) שם מ"ט לית לך חוטי ירמיית' ממלמי' אוכמי' כי דיהולת' אל' דכי הו' גזרי: (ד) רש"י ד"ה מסל' אוכמי' כי של' כמנכס' יהוה'ים: (ה) צ"ע ב' דק' פק' בן סור' ומוני' ד' ע"ד ופ' ה' טעמ' דף י"ט: (ו) ד"ה ד"ה דעבדי ש"מ' האסורין של מלך הס'י: (ז) ד"ה ד"ה דעבדי ש"מ' הדבאת שלום בין אדם לחבירו היא אחד מן הדברים שאדם אוכל פירותיהן עשה"ו והקנין קיימת לעוה"ב הס'י: (ח) ד"ה דקמ' נחמ'ה ביום אעיר קאי דלס' נחמ'ה צדקה אפילו ביום אינ' (ט) ד"ה כי מנ' כי רחמ'ה לא חלמ' גופא דכון דעמ'י: (י) ד"ה אין לך לך לומר כי שמתריעין עלה הס'י ומע"ד אל' ס':

גליון הש"ס

גמ' איכא בהאי שוקא. עיין בתורת חיים סנהדרין דף פ"ג ד"ה שלום ממס':

הגהות מהר"ב

רנשבורג [א] רש"י ד"ה הכי קאמ' וכו' והאי דקמ' נחמ'ה ביום אעיר וכו' נמתק מלת אעיר ויצי' צ"ל אעיר:

לעזי רש"י

ברצ"ל. עריסה. מרשיק [מרשיק]. ביצה. מקוה מים הרדוים.

רבינו גרשום

כריניהו. להני ביסתריק לזבן, ואמרו ליה כיצ' לשימיניהו מר. אמר להו הכי וחיבי שור. דבעי למיבי' שווי' אילו בסתריק להנוו וזוג דרבנן. א"ל. הווא וזוג דרבנן, שחיתין דאתין לוהתי. לישקליניהו מר. לבסתריק, דלא בעינא להו. מסאני אוכמי' כנכרי', ולא רמו חוטי. עיצי' מפני שהיא מכה מחלבת. שלאחר שנראה כל שהוא אינו מפקי. שניהם אינה משולחת.

סדר תעניות אלו פרק שלישי תענית

כב.

עין משפט
גר מצוה

כא א"מ מ"פ מהלכות מעומי על י' טושי' א"מ מ"קטע סעיף ט: כב ב ג ד ה ו מ"י שם הלכה ז טושי' ט: כג ז מ"י שם הלכה ד טושי' ט סעיף א:

לפרא כריניהו. רבנן לציסקתריק דלכא אומנא ואייתניהו לשוקא לצניניהו: אמרו ליה. לאכא אומנא לשיימניהו מר והב לן דמיינהו. והיו זורקין אותו אם יחשדם כגולגן או אם יהא שם אותם פחות מכדי דמיינהו: צמאי חדסיני. כשלקחנוס: וכסופא. לכו מילתא למימר לי לאלתר לימן אותם והכי אתו למיני גצאי למיעבד כולי האי: לשקליניהו מר. שלא היינו רוצין אללא לנסותך: הלשא דעסיב דרכא חדאזי. דלרצא לא אחי שלמא אללא ממעלי יומא דיפירי למעלי יומא דיפירי ולכאזי כל מעלי שבתא: אכולא כירכא. על כל בני עירך: רב זרוקא חוואה. שהיה מני חוואי: דני לפע. מקום: אל' רב זרוקא לאליהו מי איכא צהאי שוקא כו': מסאני אוכמי. מנעלים שחורים (ו) שלא כמנהג היהודים: ולא רמי חוטא. לא הטיל צלית כנולמו: אמר ליה. אליהו לרב זרוקא האי בר עלמא דלמי הוא: קלא ליה. רב זרוקא להווא גצרא: ונדוקא. שומר צית האסורין (ט): רמינא פוריאי כו'. מטייל אני מטמי צין אנשים לנשים: דיהצי נכרים עינייהו עלה. צעלי צית האסורים: איסרמי נערה כו'. דהויא צית הסוהר: דודיא דחמרא. שמרים של יין האדומים כנס: צשיפונה. שולל בגדיה: דיספא. דרך נשים לה ומאוסה היא והוא לשון פרסי: אמר ליה. אליהו לרב זרוקא הני נמי בני עלמא דלמי יניהו: דחוי. שמחים ומשמחים בני אדם: ערתינן. צמילי דדיחומא צינייהו: עד דעבדי שלמא. (י) עלה דכרים שאלם אוכל פירותיהן צעולם הוא והקנין קיימת וכו' הצלח שלום בין אדם לחבירו: שדפון וירקון. כיון שנראה כל שהוא מתריעין. ומלל מנור דמתניעין להטענות אי נמי מעשה (י) היה כך: כנף אחד. עוף אחד שלם (י) אותו מין כעין כפור כל כנף (בראשית ז): משולחת. מן השמים: צדה אינה משולחת. דהיינו אורחה: ערפה שני בני אדם.

לצפרא כריניהו ושקליניהו וקמו ונפקו להו לשוקא ואשכחניהו א"ל לשיימיה מר היכי שוו א"ל הכי והכי א"ל ודלמא שוו טפי א"ל בהכי שקליניהו אמרו ליה דידך ניהו ושקליניהו מינך אמרו ליה במשותא מינך במאי חשדתינן א"ל אמינא פדיון שבויים איקלע להו לרבנן ואכסיפו למימר לי אמרו ליה השתא נשקליניהו מר אמר להו מההוא שעתא אסחתיניהו מדעתאי לצדקה הוה קא הלשא דעתיה דרבא מושה דאביי (ב) אמרו ליה מסתיך דקא מגנית אכולה כרכא ר' ברוקא חוואה הוה שכיה בשוקא דבי לפט הוה שכיה אליהו גביה א"ל * איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי א"ל לא אדהכי והכי הווא להווא גצרא דהוה סיי' מסאני אוכמי ולא רמי חוטא דתכלתא בגלימיה א"ל האי בר עלמא דאתי הווא (ג) רהט בתריה א"ל מאי עובדך א"ל זיל האידינא ותא למחר למחר א"ל מאי עובדך א"ל (ד) ונדוקא אנא ואסרנא גברי לחוד ונשי לחוד ורמינא פוריאי בין הני להני כי היכי דלא ליתו לידי איסורא כי הוינא בת ישראל דיהבי נכרים עלה עינייהו מסרנא נפשאי ומצילנא לה יומא חד הוות נערה מאורסה גבן דיהבו בה נכרים עינייהו שקלי דודרייא דחמרא ושדאי לה בשיפולה ואמרי (ה) דיסתנא היא א"ל מאי טעמא לית לך חוטי (ו) ורמית מסאני אוכמי א"ל עיילנא ונפיקנא ביני נכרים כי היכי דלא לידעו דיהודאה אנא כי הווא גזרי גזירתא מודענא להו לרבנן ובעו רחמי ומבמלי לגזירתיהו ומאי טעמא כי אמינא לך אנא מאי עובדך ואמרת לי זיל האידינא ותא למחר א"ל בההיא שעתא גזרי גזירתא ואמינא ברישא איזיל ואשמע להו לרבנן דלבעי רחמי עלה דמילתא אדהכי והכי אתו הנך תרי (ז) אתי א"ל הנך נמי בני עלמא דאתי ניהו אזל לגבייהו אמר להו מאי עובדיכו אמרו ליה אינשי בדוחי אנן מבדחינן עיציבי אי נמי כי חזינן כי תרי דאתי להו תיגרא בהדייהו מרחינן ועבדינן להו שלמא: על אלו מתריעין בכל מקום כו': ת"ר על אלו מתריעין בכל מקום על השדפון ועל הירקון ועל ארבה וחסיל ועל חיה רעה (ח) ר' עקיבא אומר על השדפון ועל הירקון בכל שהוא * ארבה וחסיל אפילו לא נראה בא"י אלא כנף אחד מתריעין עליהן: ועל חיה וכו': ת"ר חיה רעה שאמרו בזמן שהיא משולחת מתריעין עליה אינה משולחת אין מתריעין עליה * אי זו היא משולחת ואי זו היא שאינה משולחת נראית בעיר משולחת בשדה אינה משולחת ביום משולחת בלילה אינה משולחת שני בני אדם ורצתה אחריהן משולחת * נחבאת מפניהן אינה משולחת טרפה עלתה לגג ונטלה תינוק מעריסה משולחת הא גופה קשיא אמרת נראתה בעיר משולחת לא שנא ביום ולא שנא בלילה והדר אמרת ביום משולחת בלילה אינה משולחת לא קשיא * הכי קאמר נראתה בעיר ביום משולחת (בשדה בלילה אינה משולחת) ראתה שני בני אדם ורצתה אחריהן משולחת הא עומדת אינה משולחת והדר אמרת נחבאת מפניהן אינה משולחת הא עומדת משולחת לא קשיא * כאן בשדה הסמוכה לאגם כאן בשדה שאינה סמוכה לאגם טרפה שני בני אדם באגם ובאכלה אחד מהם משולחת, ואם לא אכלה ולא אחד מהם אינה משולחת, והני מילי באגם אבל שלא במקום אגם אע"פ שלא אכלה אלא רצתה אחריהן משולחת. פיסקא. ועל היתר החרב מתריעין. תנו רבנן אין צריך לומר חרב שאינה של שלום, שודאי מתריעין, וישלח

רבינו חננאל

רבא מנא זכותיה אכולא כרכא. א' ליה רב ברוקא לאליהו, הראיני אדם שהוא מבני העולם הבא, א' ליה זוז, הלך אחורי שאלו, אמר לו שומר האסורים אני ואסרנא גברי לחוד ונשי לחוד, ולא רמינא עיציבי כי היכי דלא לידגשו דאנא יהודאי, וכי כמנא דגזרה על ישראל, ומדענא לתון כעני דחמי ומבטלה. ודריא. מפרים של יין. דשנא. ניהו, וזה הנראה בכבדיה ככחם דמיה קון טוב א' ליה (ל) אליהו הני נמי [בני] עמא דאתי ניהו, ושליניהו ואמרו לו משמחי לב עיציבי אן, כלומר יש לנו חן שפה ודברים המסירים עצב עמן הלכו, וכי חזינו נמי צערא וכו' גברא לחבריה אי בין גברא לאיתיה טרחינן ועבדינן שבייהו. על אלו מתריעין בכל מקום על השדפון ועל הירקון ור' עקיבא דברייתא דתני על השדפון ועל (הארבה) [הירקון] ככל שהוא, ואוקימנא למתני דלקמן דנראה באשקלון שדפון כמלא פי תנור תבואה, כלומר כשיעור פי תנור נשדפה תבואה בשהה גזרו תענית. ואיביעא לן דא שדפון דמערעין ליה בשדה, שיעור כסיוו פי התנור הוא, אי כשיעור דר' ריפחא הדרד לפומא דתנורא, ועלתה בחיקו. וכן חסיל אפילו לא נראה אלא כנף אחד בארץ ישראל מתריעין עליהן מיד. וזה היה רעה תנו רבנן חיה רעה בזמן שהיא משולחת כו'. ואוקימנא איזו היא [שאינה] משולחת, שנראתה בעיר בלילה, אי נמי נראתה בשדה ביום אינה משולחת, ראתה שנים ורצתה אחריהן משולחת, אבל ראתה אותם ונחבאת מפניהם, אי נמי לא [נחבאת] אלא עמדה בשדה הסמוכה לאגם אינה משולחת. טרפה שנים באגם ובאכלה אחד מהם משולחת, ואם לא אכלה ולא אחד מהם אינה משולחת, והני מילי באגם אבל שלא במקום אגם אע"פ שלא אכלה אלא רצתה אחריהן משולחת. פיסקא. ועל היתר החרב מתריעין. תנו רבנן אין צריך לומר חרב שאינה של שלום, שודאי מתריעין, וישלח

דאכלה אין ראתה לא צאגס (ט) דכיון דהיינו דוכתה סמכה אדעתה ורהטא אצמרייהו: ככוכא דיידי. כוך קטן של זיידין שיחפרו למארכ העופות ואף על גב דלאו צנין קצוע הוא ולא הוה כיישוב הוא משולחת: אין לריך לומר חרב שאינו של שלום. שמתריעין עליה (ו) אללא אפילו חרב של שלום העוברת דרך אותו מלכות ליתן להלחם משום אחר: וישלח

דאכלה אין ראתה לא צאגס (ט) דכיון דהיינו דוכתה סמכה אדעתה ורהטא אצמרייהו: ככוכא דיידי. כוך קטן של זיידין שיחפרו למארכ העופות ואף על גב דלאו צנין קצוע הוא ולא הוה כיישוב הוא משולחת: אין לריך לומר חרב שאינו של שלום. שמתריעין עליה (ו) אללא אפילו חרב של שלום העוברת דרך אותו מלכות ליתן להלחם משום אחר: וישלח

דאקריא היא מחמת רעבתנותא. א"נ בשדה ביום. מסיים הברייתא, בשדה הסמוכה לאגם עמדה אינה משולחת, לפי שלכה גסה באגם שהיא מצויה שם. בשדה שאינה סמוכה לאגם עמדה משולחת. באגם גופיה לא הוה משולחת עד דאכלה מן. כוכי דאגמא דייצרי. צריפין דיוורין קטנים שרין בהן ציידים, ועל אותו גג עלתה, דסי' לא חשיב גג, קמ"ל.